

JUIST NU.

De invasie is begonnen.

In Normandië is door de legers van generaal Eisenhower een eerste bruggehoofd gevormd in het Westen van Europa.

Op grootsche wijze hebben onze bondgenooten met deze onderneming een begin gemaakt, de zee was bedekt met schepen, de lucht verduisterd door vliegtuigen. Ook te land wordt thans hevig gestreden door parachutisten en landingstroepen. De eerste vorderingen zijn gemaakt, verdere landingen zullen volgen.

Deze berichten zijn overal met geestdrift ontvangen. Iedereen voelt dat de bevrijding nadert, iedereen volgt met gespannen aandacht de krijgsverrichtingen in afwachting van wat komen gaat.

Dit houdt niet in, dat gij de strijd openlijk moet voeren. Wij sluiten ons volkomen aan bij de woorden van onzen minister-president:

„PLEEGT GEEN DADEN VAN OPENLIJK VERZET!

Het zou den wreeden vijand slechts gelegenheid bieden represailles te nemen, veel en veel bloediger dan ooit te voren”.

De tijd voor een gevecht met open vizier is nog niet gekomen. Maar ondergronds moet gij nu meer dan ooit uw aandeel aan de bevrijding van Europa leveren. Terwijl de kanonnen in Frankrijk bulderen, moet hier in alle stilte het werk worden verricht met verhoogde energie, met de grootste voorzichtigheid. Laat u niet verleiden tot openlijk verzet.

Reeds nu kunt gij een bruggehoofd vormen, een gebied

Aan alle illegale werkers, die daadwerkelijk verzet willen en zouden kunnen plegen, wordt op grond van een voorschrift van het geallieerd opperbevel opgedragen niets te doen zonder opdracht van de leiding hunner organisaties.

6 Juni 1944.

De samenwerkende illegale organisaties.

Afwachten alleen is niet voldoende! Juist nu, terwijl onze bondgenooten een felle strijd leveren, een strijd, waaraan ook landgenooten deelnemen met eenheden van leger vloot en luchtmacht, moet gij uw verzet verdubbelen, vertienvoudigen. Ziet naar de stranden van Normandië waar de legers onder spervuur storm loopen tegen den Atlantikwall. Daar wordt voor de vrijheid gestreden, daar ligt voor ons een voorbeeld!

Meer dan ooit is deelname aan dien strijd geboden. De bevrijding nadert, gij kunt en moet haar komst bespoedigen.

waar de vijand zich onzeker voelt, waar hij door verborgen sabotage belemmerd wordt, omringd door een leger van spionnen, waar steeds weer uitbarstingen kunnen plaats vinden, zoodat de vijand weet op een vulkaan te leven zonder ooit een krater te ontdekken. De zenuwen der nazi's zijn gespannen, meer dan de onze, want voor hen nadert het einde, voor ons de bevrijding. Dus:

Op voor de vrijheid!

De laatste ronde is begonnen. Niemand mag achterblijven! Weest allen soldaten van Eisenhower. Verstaat Uw plicht. **JUIST NU!**

INDIE BINNEN ONS KONINKRIJK.

Bij de vele pogingen, die in woord en geschrift worden aangewend om in Nederland meer belangstelling voor onze Overzeesche Gewesten te wekken, wordt terecht niet alleen gewezen op hetgeen Nederland in het verleden in Indië tot stand heeft gebracht, maar ook op wat na de bevrijding de taak is, welke Nederland ginds wacht. Daarbij kan op grond van koninklijke uitlatingen worden aangenomen, dat de verhouding tusschen het Rijk in Europa en dat overzee anders zal worden dan zij was. Terecht zal Indië een veel grootere mate van zelfstandigheid krijgen, zoowel wat bestuursvorm als wat bestuursbevoegdheden betreft. Hoever men daarmede adadelijk zal gaan, is niet te zeggen; voor ons is belangrijk, dat me deze koers zal inslaan want daaruit volgt, dat men voort zal moeten gaan met de voorbereiding van een steeds toenemende zelfstandigheid van Indië. Ook over die zelfstandigheid is reeds in de vrije pers geschreven, zonder dat echter scherp werd onderscheiden wat men daaronder dient te verstaan. En toch is dit het belangrijkste punt in het vraagstuk van Indië's ontwikkeling tot zelfstandigheid.

Wanneer namelijk die zelfstandigheid zou beteekenen onafhankelijkheid van het Koninkrijk, een losraken van Nederland, dan zou dit en voor Indië en voor Nederland een ramp beteekenen, waarvan de gevolgen op grond van de geografische ligging en de economische structuur der beide gebiedsdeelen wel zijn te voorspellen, maar niet in al hun gevolgen zijn te overzien. Wij hebben echter steds, in overeenstemming met onze Grondwet, de Rijkseenheid: Nederland, Nederlandsch-Indië, Suriname en Curaçao vooropgesteld en kunnen een toenemende zelfstandigheid van Indië, zelfs wanneer deze praktisch tot autonomie zou leiden, niet anders zien dan als een zelfstandigheid binnen het Rijkverband van het Koninkrijk der Nederlanden. Naarmate de staatkundige banden worden gevierd, zullen de cultureele en economische banden tusschen beide gebiedsdeelen sterker en sterker moeten worden, wil werkelijk de Rijkseenheid zoowel ginds als hier een levend begrip zijn.

Over en weer zal een zoo algemeen mogelijk verbreide kennis, waardeering en begrip opgedaan en aan gekweekt moeten worden. Op onvergelykbaar ruimere schaal dan vroeger zullen de Indonesiërs, die eenmaal ginds een verantwoordelijke plaats in de gemeenschap zullen bekleeden, in de gelegenheid gesteld moeten worden, Nederland grondig te leeren kennen door gedurende langere tijd hetzij hier, of elders in Europa, te studeeren of te arbeiden. Een jonge Javaan, die destijds zijn opleiding in Nederland wilde voltooien, doch wiens vader hiertoe de middelen ontbraken, liet zich in 1914 monstereen als bediende op een mailboot. Hij hoopte, dat hij, eenmaal in Nederland zijnde, toch wel door zijn familie zou worden voortgeholpen. Toen brak de vorige wereldoorlog uit en het contact met Indië werd weldra zoodanig belemmerd, dat het jongmensch in groote moeilijkheden geraakte. Hij nam als hospitaalsoldaat dienst in het Nederlandsche leger en ging, toen na den oorlog Indië het slachtoffer werd van een zware crisis, als arbeider den boer op. Zoo werkte hij als landarbeider en als mijnwerker in Nederland, Frankrijk, België en Duitschland, totdat betere tijden voor hem aanbraken en hij naar zijn geboorteland kon terugkeeren. Wie de zen man later als Regent op Java heeft gekend, wie de zegeningen heeft gezien, welke zijn bewind over de aan zijn zorgen toevertrouwde landstreek bracht en wie 's mans sympathie met en kennis van Nederland heeft doorvoeld, zal zijn hartewensch begrijpen, om nog eens ons land en Europa te bereizen. Geef Indië honderd van zulke mannen en het moeilijkste punt van het vroegere „koloniale vraagstuk" is opgelost.

Aan den anderen kant moeten wij, Nederlanders, eren doordringen zijn, dat het beste, wat wij aan Indië geven, nog niet goed genoeg is. Elk jongmensch,

in wien de wensch leeft, de beteekenis van ons Koninkrijk te leeren kennen en dat als geheel in overgave te dienen, behoort ernaar te verlangen een deel van zijn bestaan in Indië door te brengen. Gehechtheid aan zijn geboortegrond en zijn familie mag niet leiden tot bekrompenheid of gemakzucht. Bij hem, die meer van de wereld heeft gezien dan eigen land en menschen, wordt deze gehechtheid gelouterd en yerdiept.

Ook in andere opzichten zal er veel moeten veranderen. Wanneer iemand naar Indië ging, dan werd hij hier in het land al gauw min of meer vergeten en goed werk, ginds verricht, werd hier veelal niet eens bekend. Het was uitzondering — zelfs aan onze Universiteiten — dat verantwoordelijke betrekkingen werden toevertrouwd aan menschen, die op hun gebied hun sporen in Indië hadden verdiend. Wanneer iemand om ernstige redenen (b.v. de gezondheid van zijn gezin) een Indische loopbaan ontijdig moest afbreken, kon hij dikwijls slechts met moeite, van onder af aan beginnend, in ons land een nieuw bestaan opbouwen. Dit alles make in de toekomst plaats voor het streven om zoo veel mogelijk personeel over en weer uit te wisselen. Als voorbeeld denke men aan het onderwijzerscorps. Wanneer men bij de benoeming van leerkrachten in Nederland den voorrang zou geven aan onderwijzers(-essen), die b.v. eerst vijf jaren in Indië hebben gewerkt, dan zou men het lager onderwijs in Nederland doen geven door lieden, die Indië uit eigen aanschouwing kennen en het ongetwijfeld hebben lief gekregen. Zij zouden met bezieling die liefde op hun leerlingen overdragen en door hun rijkere levenservaring méér voor de vorming der jeugd beteekenen dan menig kweekeling-met-acte van tegenwoordig. En Indië zelf zou worden voorzien van een stroom jonge enthousiaste Nederlanders, die ginds hun kennis en Westersche cultuur kunnen verbreiden, ongehinderd door de zorgen voor een gezin (opvoeding van oudere kinderen). Binnen dit bestek is het niet mogelijk ook voor andere categorieën deze gedachte van uitwisseling van werkkrachten uit te werken en stil te staan bij de financieele bezuinigingen, die er het gevolg van zouden zijn. Ieder kan dat voor zich zelf overdenken en zal dan tot de slotsom komen, dat de aangeduideweg inderdaad moet leiden tot een hecht contact tusschen de gebiedsdeelen en daarmede tot één der krachtigste waarborgen voor het behoud der wezenlijke Rijkseenheid.

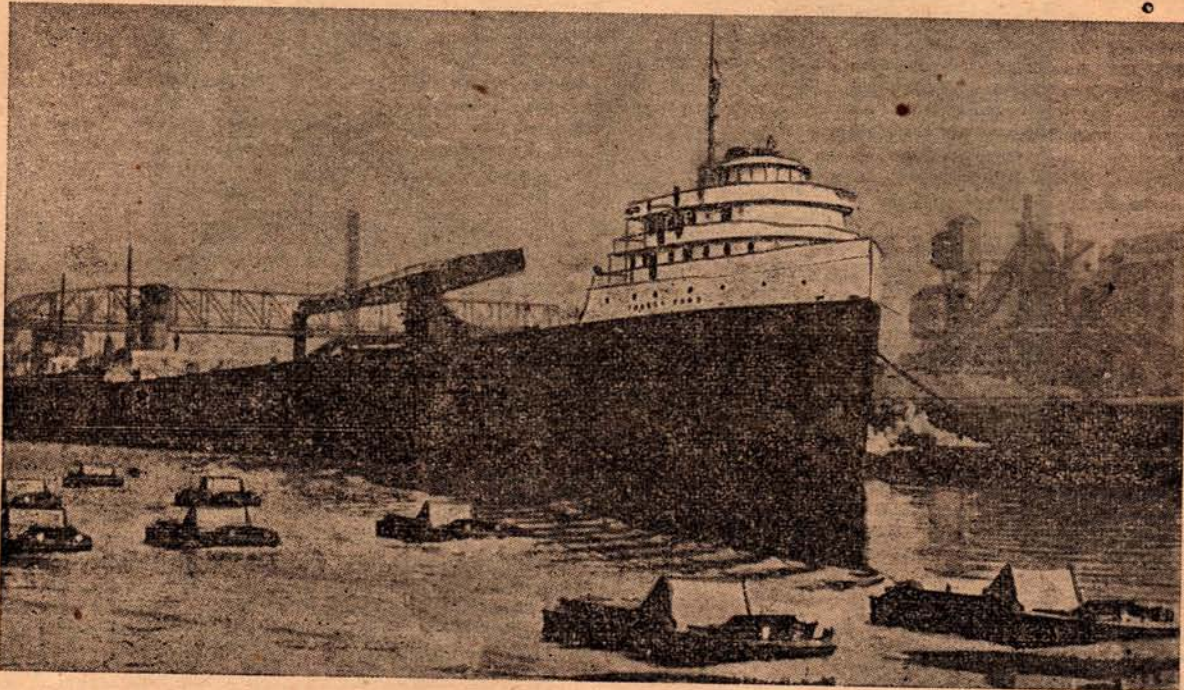
PROCLAMATIE

van Generaal Eisenhower tot de volkeren van de bezette Europeesche Gebieden.

Volken van West-Europa, troepen van het Geallieerde expeditieleger zijn hedenmorgen op de Franse kust geland. Deze landing maakt deel uit van het gemeenschappelijke plan der vereenigde volken voor de bevrijding van Europa, in samenwerking met onze grote Russische bondgenoten.

Voor u allen heb ik deze boodschap:

Zelfs al heeft de eerste aanval niet in uw eigen land plaats gehad, toch nadert het uur van uw bevrijding. Al de patriotten, mannen en vrouwen, jong en oud, hebben een rol te spelen bij het behalen van de beslissende overwinning. Tot hen die lid zijn van een geheime verzetsbeweging binnenslands of van buiten af, zeg ik: Volg de instructies die gij hebt ontvangen. Tot de patriotten die geen lid van een georganiseerde verzetsbeweging zijn, zeg ik: Breng uw leven niet nodeloos in gevaar. Gaat voort met uw lijdelijk verzet totdat ik u het sein geef om op te staan en de vijand aan te vallen. Er komt een dag dat ik uw vereenigde krachten nodig zal hebben. Tot dien dag aanbreekt moet ik u de harde taak van tucht en zelfbedwang blijven opleggen.

Een realistische training. Een speciaal gebouwd invasievaartuig (men ziet de kraan op het schip!) heeft zijn last uitgelaten, bestaande uit kleine „Jeeps”, die een bemanning hebben van 5 man.

KANONNEN OF BOTER.

De keus tusschen kanonnen en boter vormde in Duitschland geen probleem. De soldatenlaars is voor een Duitscher steeds het schoeisel bij uitstek geweest en het was niet te verwonderen, dat de nazi's kans zagen het volk, zoo op te zweepen, dat spoedig iedereen weer stampend in parade pas marcheerde. Was het hierbij gebleven, zooals sommige oppervlakkige beschouwers meenden, dan had men kunnen redeneeren: „'s Lands wijs, 's lands eer”, dus wie graag soldaatje speelt, zij dit vermaak gegund.

Het werd spoedig duidelijk, dat het meer dan een vermaak was. Het was doodelijke ernst. Het heele volk werd militair gedruild; de economie werd ingesteld op den totalen oorlog, de werkloosheid verdween, opgeslokt door koortsachtige bedrijvigheid in de bewapenings-industrie, kortom Duitschland bereidde zich ten strijd, met man en macht.

Dit zijn de zegeningen van het nationaal-socialisme de cynische leer van het geweld. De maatschappij werd een kazerne, waarin de Pruisische stijl van het gebefte bevel en de willooze discipline den toon aangaf. Het ideaal was een volk van geharde soldaten. Het doel: de wereldheerschappij.

De gevolgen zijn bekend. Wij beleven thans het einde van dit treurspel; de Duitse leiding bereidt het volk voor op den ondergang, die volkomen zal zijn en vooraf heldhaftig....

Iedereen heeft aan den lijve ondervonden, waartoe deze voorkeur voor kanonnen heeft geleid. Wij behoeven niet uit te weiden over de ellende waarin de wereld werd gestort, noch over de haat, die oplaaide onder hen, die door den soldatenlaars werden vertrapt. Iedereen weet het. Maar beséft iedereen, dat ook zij verantwoordelijk zijn, die voor de bóter kozen?! Zij, die de gevaren zagen, maar tóch voortoesden in hun geriefelijk bestaan. Zij, die zich afzijdig hielden van het wereldgebeuren, omdat zij meenden, dat het hun niet aanging?

Kortom de groote groep van slápers, die pas wakker schrokken, toen de oorlog uitbrak, waarvan het meeren-deel zich bovendien weer omdraaide op het andere oor... omdat zij geen óffers wilden brengen, omdat zij de bóter te belangrijk vonden!

Men komt ze dagelijks tegen, de lieden zónder ideaal, die slechts bezorgd zijn voor een veilig bestaan en een gevulde maag; de lieden met een ideaal, die niet thuis zijn, wanneer het er om gaat zich voor dat ideaal in te zetten.

Laat hen beseffen, dat zij het zijn, die de heerschappij van het geweld mógelyk gemaakt hebben. Zij worden bedoeld, wanneer Mussert zijn tevredenheid uitspreekt over de bijdrage van het Nederlandsche volk aan de oorlogsuitvoering.

Inderdaad, zij werken méés, zij zijn willooze helpers bij het smeden der kanonnen.

Kanonnen of boter!

De vrije wereld bedient zich van kanonnen, máár. . . . om de heerschappij van het geweld te bréken; met stijgend succes op alle fronten. Groeiend is het getal van hen, die zich verzetten.

Het einde van den oorlog nadert. Maar dan?? De kanonnen zullen zwijgen. Gelukkig, maar zal dán.... de bóter haar heerschappij gaan hernemen?

De mensch is méér dan een wezen, dat beheerscht wordt door instincten, geleid door louter machtsdrift of drang naar behaaglykheid.

Wie dit inziet, dient te beseffen, dat hij de plicht heeft pal te staan voor datgene, waaruit hij leeft. NU omdat de oorlog, STRAKS omdat de vrede gewonnen moet worden!

Alle teekenen wijzen erop, dat wij vernieuwd uit dezen oorlog zullen treden. Dit vergt de belangstelling en de medewerking van allen. Want in een vrij land is iedereen verantwoordelijk voor de gang van zaken. Het is kortzichtig zich hieraan te willen onttrekken uit egoïsme of gemakzucht.

Immers wanneer er zónder U, óver U beslist zal worden, zal er tégen U beslist worden!

Generaal Smuts tijdens zijn verblijf in Engeland op bezoek bij Churchill.

IS ONS VERZETSFRONT „ELASTISCH“?

Vier jaar lang hebben de Nazi's nu al geprobeerd alles wat goed Nederlandsch was te vernietigen. Stelselmatig hebben zij met behulp van pers, bioscoop, kamer, N.A.F., Arbeidsdienst enz. getracht ons murw te maken. Deze „gematigde middelen“ bleken niet afdoende te helpen. Geen nood! Concentratiekampen verzezen als paddestoelen uit de grond, tuchthuisstraffen, martelingen, deportaties en terechtstellingen kwamen aan de orde van de dag.

Over dit alles hoeven we niet uit te weiden. Wij weten dit allemaal immers veel te goed! Er is haast geen Nederlandsch gezin meer dat niet op de een of andere wijze het slachtoffer van de Nazi Kultur is geworden.

Evenmin hoeven we lang te praten over ons verzet. Ons verzet dat dwars tegen alle terreur in gegroeid is tot een wapen dat de Duitsers keer op keer gevaarlijk treft.

Neen, over het algemeen is ons verzetsfront hecht en sterk en zeker niet „elastisch“!

En tóch, bij een nauwkeuriger beschouwing is ons één sector opgevallen die gevaarlijk begint te wankelen. Hier en daar vertoont zij bedenkelijke bochten en wiggen die we zoo goed kennen van de „afweerslagen“ aan het Oostfront en die kenmerkend zijn voor een „onvolprezen elastische verdediging“!

U zult zich afvragen waar wij op doelen.

Welnu, het is een onmiskenbaar feit, dat er den laatsten tijd een betrèkkelijk groot aantal mensen weigeren hun Joodse landgenoten te helpen.

Vraagt men naar de redenen, dan spreekt men strijk en zet over de slechte ervaringen die men met Joden heeft opgedaan.

We willen nu niet ingaan op het feit, dat deze z.g. slechte ervaring meestal een uitvlucht is van slappelingen, die ook weigeren het verzet met geld te steunen omdat zij slechte ervaringen hebben opgedaan met mensen die lijsten van donateurs aanlegden, die Z-kaarten aanvragen omdat anders hun arbeiders..... naar Duitsland gaan, die aan frontzorg geven omdat zij anders naar Amersfoort gaan! Wij willen niet ontkennen dat er inderdaad mensen zijn die door de bij hen ondergedoken Joden, in moeilijkheden zijn gebracht. Wij zijn echter op grond van de volgende argumenten van mening dat dergelijke gebeurtenissen niet mogen leiden tot het principieel weigeren om Joodse landgenoten te helpen.

Een tweede feit is dat we niet mogen vergeten, dat er ondanks de boven genoemde natuurlijke schifting onder de niet-Joodse onderduikers er ook onder hen toch nog mensen zijn, die het vertrouwen van hun gastheer beschamen, hetzij door onvoorzichtigheid hetzij door diefstal of chantage.

Tenslotte: wij moeten steeds het beestachtige, het onmenselijke van de terreur tegen de Joden goed voor ogen houden. Wij mogen niet aan het ongelooflijke leed, waaronder onze Joodse landgenoten gebukt gaan, gewend raken zoals men „aan alles went“!

Ieder verhaal, ieder getuigenis van Joodse ellende moet ons iedere keer weer volledig in vlam zetten. Wij moeten ervoor waken, dat vóór alles ons natuurlijk rechtvaardigheidsgevoel krachtig en zuiver blijft en niet door de vele aanslagen afgemat en afgestompt wordt!

Ongetwijfeld zullen er nog meer argumenten zijn maar naar onze mening zijn deze drie krachtig genoeg om iedere tegenwerping te ontzenuwen. Wanneer men deze drie punten voor ogen houdt is het zonder meer duidelijk dat dit probleem ver boven elk klein-menselijk gevoel van sympathie en antipathie verheven is en dat actief ingrijpen plicht is! Tenslotte is het zeker van belang om te bedenken dat indien wij hier niet toe overgaan, wij indirect afbreuk doen aan de kracht van het toekomstige Nederland. Het zal immers voor een ieder duidelijk zijn, dat die goede eigenschappen en kundigheden die in deze tijd van nood en ellende in elk waarachtig Nederlander tot ontwikkeling zijn gekomen, de pijlers zullen moeten vormen waarop onze nationale samenleving zal worden opgebouwd. Opofferingsgezindheid en naasteliefde zullen hier zeker toe moeten behoren en mochten deze pijlers straks hol en zwak blijken te zijn dan zal het gebouw dat erop rust, hoe mooi en deugdelijk het ook moge zijn, onherroepelijk barsten en scheuren, misschien zelfs in korten tijd ineenstorten.

Want: Alle Joden, zonder uitzondering, worden met deportatie bedreigd. Zij hebben geen keus. Hun leven is ermee gemoeid; zij moeten allen onderduiken.

Bij de overige Nederlanders staat de zaak anders. Zij hebben keus! De besten van hen duiken onder, indien zij bedreigd worden. En zij, die niet duiken, zetten dan nóg niet hun leven op het spel.

Bij het Joodse deel zijn het niet alleen de besten, maar ook nog de onvermijdelijk bij ieder volk aanwezige ermee gemoeid; zij moeten allen onderduiken.

EN DEZE ZWAKKE ELEMENTEN ZIJN DE BRON VAN DE „SLECHTE ERVARINGEN“.

LAAT MEN DAT VOORAL BEDENKEN.

DAGORDER VAN GENERAAL EISENHOUWER.

6-6-4

Soldaten, zeelieden en piloten van de geallieerde expeditiemacht, Gij staat nu op het punt u in te schepen voor de groote kruistocht waartoe wij ons allen in deze maanden hebben voorbereid. De blikken der geheele wereld zijn op u gericht. Overal waar gij zult gaan, zullen de vurige gebeden van al degenen die de vrijheid liefhebben u vergezellen. Samen met onze dappere geallieerden en met uw wapenbroeders aan de andere fronten zult gij de Duitse legers volkomen vernietigen. Gij zult de tyrannie verdrijven waarmede de Nazi's de volkeren van Europa hebben verdrukt, Gij zult voor ons de zekerheid herwinnen te leven in een vrije wereld. Uw taak zal niet gemakkelijk zijn. De vijand is goed geoefend, uitstekend uitgerust en gehard in de strijd. Hij zal met groote verbittering strijden. Maar wij leven nu in het jaar 1944. Veel is er gebeurd, sedert de Nazi's in 1940 en 1941 hun triomphen vierden. De Vereenigde Volken hebben den Duitsers op het slagveld grote nederlagen toegebracht. Bij gevechten van man tegen man. Door ons luchtoffensief is hun kracht in de lucht en te velde ernstig aangetast. Door het harde oorlogswerk in de vrije Geallieerde landen hebben wij een overweldigende meerderheid gekregen aan wapens en aan munitie en beschikken wij nu over grote reserves aan goed getrainde troepen. Het tij is gekeerd. De vrije mannen der geheele wereld marcheren tesamen op naar de overwinning. Ik heb het volste vertrouwen in uw moed, uw toewijding en uw strijdvaardigheid.

Wij zullen met niets minder tevreden zijn dan met de volledige overwinning. En thans voorwaarts.

God zij met u!

NIET IN DE KRANT STOND,

Dat de Amerikaansche Minister van Marine heeft verklaard, dat bij de invasie van verscheidene nieuwe wapenen gebruik is gemaakt, zoo bijv. van het schroeflooze vliegtuig, voorts van een nieuwe tweemotorige groote jager, die bijna verticaal kan stijgen, een nieuw type slagkruiser van 27.000 ton, vliegdekschepen en een éénmotorige verkennerschip, welke opstijgt van kruisers en slagschepen.

dat van Dinsdag 6 Juni j.l. 's morgens vroeg tot Donderdagmiddag aan het invasiefront 27.000 aanvalsvluchten door de geallieerden werden uitgevoerd.

dat van de geallieerde invasietroepen 11.000 vliegtuigen van alle types in eerste linie ter beschikking staan,

dat dit „rantsoen" op zichzelf is opgebouwd zoodat het aantal vliegtuigen dat voor andere doeleinden wordt gebruikt niet verminderd is,

dat één der sterkste kustbatterijen aan de mond van de Orne, die niet tot zwijgen was gebracht door luchlandingstroepen, welke tengevolge van het slechte weer te ver van het te veroveren object waren neergekomen, door 150 man van uit zee gelande Britsche infanterie werd bestormd en ongeacht het feit, dat dit moest geschieden in terrein, dat met mijnen bezaaid was en waarin bovendien vele mitrailleursnests moesten worden getrotseerd. De batterij werd binnen korten tijd genomen!

dat een dergelijke onderneming theoretisch slechts kan worden uitgevoerd door een bataljon (\pm 800 man).

dat het op een bepaald kustgedeelte van het schiereiland van Cherbourg een uur duurde, voordat de eerste Duitser verscheen;

dat er in Normandië in de tijd van 6 tot 14 Juni reeds

10.000 Duitschers door de Geallieerden krijgsgevangen zijn gemaakt;

dat alle voertuigen, die aan de invasie deelnemen gemerkt zijn met een vijfpuntige groen-witte ster, uitgezonderd die van het Rode Kruis en de R. A. F.

dat de Vereenigde Staten, sinds zij in oorlog zijn, 160.000 vliegtuigen hebben geproduceerd, terwijl Engeland er in dezen tijd 140.000 vervaardigde;

dat enkele andere productiecijfers van Amerika in deze zelfde periode zijn:

225.000 stukken geschut.
130.000 tanks en gevechtswagens.
1.300.000 vrachtwagens.
1.000.000 ton scheepsruimte.
4.000.000 ton scheepsruimte (oorlogsschepen);

dat de Vereenigde Staten op 1 Juni 1944 een luchtmacht hadden die 75.000 vliegtuigen, waaronder alle types, telde;

dat van bevoegde Fransche zijde via Radio Parijs op 25-5-44 bekend werd gemaakt, dat tengevolge van de geallieerde bombardementen en de activiteit van Fransche patriotten in Frankrijk practisch geen goederenwagens meer ter beschikking staan en er thans geen dienstregeling meer bij de Fransche spoorwegen bestaat;

dat Sir Archibald Sinclair, Minister van vliegtuigproductie in Engeland begin Mei verklaarde, dat er sedert het begin der vijandelijkheden 26.000 Duitse en Italiaansche vliegtuigen werden vernietigd, hieronder niet begrepen de door de Russen neergeschoten toestellen;

dat er op 12 Mei, toen de geallieerde luchtmacht in Italië een record behaalde met 28000 aanvalsvluchten slechts 1, zegge één, Duitsch vliegtuig werd waargenomen;

dat op 24 Mei, één der recorddagen van de geallieerde luchtmacht van uit Engeland 8000 en van uit Italië 3000 aanvalsvluchten werden gemaakt;

dat op 27 Mei 1944 de „Buizerd" bij zijn landing op een vliegveld in Engeland de 2000e K.L.M.-vlucht tusschen Engeland en Portugal volbracht;

dat met deze 2000 vluchten 11.000 passagiers en vele tonnen bagage werden vervoerd;

dat de K. L. M. meer dan een jaar lang alléén de verbinding door de lucht tusschen Engeland en Portugal heeft onderhouden;

dat veel personeel der K. L. M. als blijk van groote waardeering van Engelsche zijde, Britsche onderscheidingsteekenen dragen;

dat vanaf eind Mei geen Duitse koeriers en geuniformeerde Duitschers meer boven Zweedsch grondgebied mogen vliegen;

dat Minister Anthony Eden op 25 Mei j.l. in het Lagerhuis verklaarde, dat de politieke clausules in de verdragen met Nederland, België en Noorwegen geen ander doel hebben dan om een zoo spoedig mogelijke volledige politieke vrijheid aan de betrokken landen te verzekeren;

dat ten gevolge van de nieuwe Engelsche zeemijnen, waarmede de Duitschers geen raad weten, in de Kiekerbocht reeds zooveel Duitse schepen zijn gezonken, dat er van een schepengraf gesproken wordt;

dat in de maand Mei meer Duitse duikboten dan geallieerde schepen gezonken zijn;

dat in Frankrijk in plaats van „onderduiken" gezegd wordt „hij gaat naar het Maquis";

dat maquis een woord uit het „Corsicaansch" is, dat beteekent: „dicht kreupelhout", waarmede het eiland Corsica is overdekt;

dat Radio Algiers de 6e Juni tot de tot „benden” aangesloten „Maquis” een oproep heeft gericht om zooveel mogelijk hinder toe te brengen aan de Deutsche verbindinglijnen in Frankrijk;

dat in Duitschland ongeveer 60.000 leden van de „Wehrmacht” zijn ondergedoken en dat ook in de bezette gebieden het „untertauchen” steeds meer voorkomt hetgeen o.a. blijkt uit het bericht dat in de maand Mei in Nederland alleen al in Bussum 9 officieren en 31 manschappen spoorloos verdwenen zijn;

dat Churchill op 10 Mei j.l. heeft verklaard, dat in het tijdvak van October 1941 tot Maart 1944 8856 jachtvliegtuigen aan Rusland zijn geleverd;

dat Mussolini(!) korten tijd geleden voor de aller-allerlaatste keer een algemeen pardon heeft aangeboden aan de Italiaansche partizanen in N.-Italië, die gewapend verzet plegen;

dat hij ditzelfde volgens statistieken bijgehouden door een Zwitsers blad nu reeds voor de 41ste maal heeft gedaan, deze allerlaatste keer medegerekend;

dat direct na de bevrijding (van Hollandia) de verjaardag van H. K. H. Prinses Juliana door de inheemschen op enthousiaste wijze is gevierd;

dat de inheemsche politie-agenten aldaar na het verdwijnen der bezetters weer pronkten met hun oude rood, wit en blauwe gordels, welke zij gedurende de Japansche overheersching verborgen hadden gehouden;

dat bleek, dat in de kortelings bevrijde gebieden van Nw.-Guinea gepensioneerde militairen en ambtenaren de afgelopen jaren geen salaris of pensioen hadden ontvangen, omdat zij halstarrig weigerden voor den Japanschen onderdrukker te werken;

dat de Nederlandsche regering 50.000 pond sterling via de Zweedsche regering aan Japan heeft doen toekomen om aan de Nederlandsche geïnterneerden te doen uitreiken;

dat zich in de kuststreek i.v.m. de invasie in opdracht van de Deutsche overheid nog slechts voor 14 dagen voedsel bevindt;

dat de transportmoeilijkheden, die reeds eenige maanden geleden van ernstigen aard waren, thans nog onrustbarend zijn toegenomen door het vorderen van bijna alle voor de Deutsche „Wehrmacht” „Sichergestellte” auto's en ook door het in het wilde weg vorderen van vbertuigen die niet „sichergestelt” zijn;

dat ook al i.v.m. de vrees voor een invasie hier te lande de benzinepompen in de kuststrook en ook elders (o.a. in Utrecht), practisch geen benzine meer hebben;

dat Radio Oranje mededeelde, dat het verlofsysteem voor buitenlandsche arbeiders in Duitschland, vervangdreigt te worden door een aflossingssysteem om de 2 á 3 jaar, zoodat van verlof geen sprake meer zal zijn;

dat de Gestapo bezig is haar bureau aan de Euterpestraat te Amsterdam te verhuizen naar Arnhem;

dat op het Departement van Waterstaat onder auspiciën van kameraad Brands, directeur-generaal, geëxperimenteerd wordt met een nieuw middel ter registratie van diegene der ambtenaren, die in aanmerking komen voor „Arbeits-einsatz”;

dat dit nu n.l. geschiedt, door onder voorspiegelingen van salarisverhooging en bevordering, een formulier te laten invullen, waarin de betrokkene ambtenaar het hemd van het lijf gevraagd wordt;

dat in verschillende plaatsen lijsten opgevraagd worden van leerlingen van middelbare scholen van 17 jaar en ouder;

dat sommige werkgevers nog niet weten, dat de nieuwbakken controleurs van de Gemachtigde van de Arbeid géén contrôle bevoegdheid en géén strafbevoegdheid hebben;

dat Mr. Reyinga, majoor van de staatspolitie te Hilversum, op 6 Mei gearresteerd is wegens zijn weigering om Landwachters af te richten;

dat in Amsterdam de waarde der door de Landwacht aldaar in beslag genomen goederen overgeschreven wordt op de postrekening van de N. S. B.;

dat van de 137 te Amsterdam gedetacheerde Landwachters er 129 een plaats hebben weten te verwerven in het strafregister met een gemiddelde van 11/6 jaar;

dat bij een razzia op de Eerste Pinksterdag in het station te Utrecht 34 onderduikers zijn gevat;

dat Hotel de Graaff te Enschede in Mei werd bezocht door 6 soldaten o.l.v. een „feldweibel”, die met vereende krachten met zich mee voerden: 2 pond boter, 8 eieren en een schildwachthuisje, om hier mede een generaal, die in het hotel zou komen logeeren een goed en rustig ontbijt te verschaffen;

dat de generaal er echter de vorige dag al was geweest en inmiddels weer was vertrokken;

dat de generaal zijn boterhammen had vergeten en zoodoende zijn ontbijt met brood met jam moest doen;

dat Jan Boll na tweemaal als rijwielhersteller te zijn failliet verklaard, zich heeft toegelegd op het beroep van radiocentralehouder en kaashandelaar en toen... N.S.B.-Burgemeester van Zaltbommel geworden is.

Aan een boom zoo vol geladen,
mist men één, twee pruimpjes niet!

Generaal-Majoor Kreife, commandant van de
22ste pantserdivisie, gevangengenomen
op..... Kreta!

Generaal-majoor Kreife is 17 Mei als krijgsgevangene in Kairo aangekomen. Hij is gevangengenomen door een patrouille Engelsche officieren, die dicht bij Heraklion, het Duitsche hoofdkwartier op Kreta, de auto van den divisiecommandant, Generaal Kreife, lieten stoppen door met roode lantaarns te zwaaien. Zij stapten in en met hun revolvers gericht op den generaal en zijn chauffeur, reden zij naar de kust (een afstand van 50 Km.), waar een Engelsche oorlogsbodem op hen lag te wachten. Onderweg kwamen ze meer dan 20 Duitsche controleposten voorbij, maar overal lieten de Duitschers de auto door, zoodra zij de standaard van den generaal zagen.

Het plan voor de overval was opgemaakt, nadat de deelnemers het terrein verkend hadden. In de auto lieten de Engelsche officieren een brief achter, gericht aan de Deutsche autoriteiten op Kreta. Deze brief luidt als volgt:

Mijne Heeren,

De commandant van Uw divisie, Kreife, is door een Engelsche patrouille overvallen en gevangengenomen. Wanneer U dit leest zullen hij en wij al onderweg zijn naar Kairo. Wij stellen er prijs op uitdrukkelijk te verklaren, dat deze operatie is uitgevoerd zonder eenige hulp van Kretensers of Kretenzische vrijescharen. Onze gidsen waren soldaten van het leger van Z. M. den Koning van Griekenland, die meegekomen zijn. Vergeldingsmaatregelen tegen de plaatselijke bevolking, van welke aard ook, zouden volkomen ongewettigd en onrechtvaardig zijn.

Auf baldiges Wiedersehen!

w.g. De bevelvoerende maoor van de patrouille
en de kapitein van de guards.

P.S. Het spijt ons erg, dat wij de auto moesten achterlaten.

VERZAMEL NIET!

Verzamel de U toegezonden illegale kranten niet!

Na den oorlog zal een volledige gebonden uitgave verkrijgbaar worden gesteld.

Verzamel dus niet, maar geeft door!

Onderstaand ingezonden artikel nemen wij onder dankzegging in Ons Volk op, omdat het ons zoo duidelijk een deel der verwording in Nederland voor oogen stelt: De Duitscher, die de zwarthandel doet bloeien.

De zakenman, die uit laag winstbejag, ten koste van ons volk profiteert en met zijn vijand onder één hoedje speelt en tenslotte de dwaze landwacht, die voor den vorm den zwarthandel moet bestrijden en daarbij de neus stoot.

Spot, bittere spot, met een trieste toestand! Red.

Van je vrienden moet je het hebben . . .

Deze verzuchting, die men onlangs op onze stads-aanplakborden kon lezen, zal dezer dagen wel eens met eenigen wrevel herhaald zijn in de kringen van het modern Jan Hagel, de landwacht.

Het gebeurde enkele weken geleden, te Warmond, het idyllisch watersportoord aan de Kaag.

Daar zat op een Zaterdagavond, lang na het uur dat in den volksmond bekend staat als „klokke Seys”, een vroolijk gezelschap bijeen in het vanouds gerenommeerde restaurant „Meerrust”. Er werd muziek gemaakt en gedanst, er was een klandestiene filmvoorstelling, er werd „zwart” gegeten en zwarter dan zwart gedronken, er was, om een strafrechtelijke term te vakterm te gebruiken, een „meerdadsche samenloop” van strafbare feiten aanwezig, voldoende om den eigenaar van het lokaal voor de rest van zijn levensdagen naar Omnen te verbannen.

Edoch, de eigenaar voelde zich even gerust als in Abrahamsschoot want der Herr Ortskommandant was was in hoogst eigen persoon met zijn „gevolg” de gast van den gullen exploitant en vierde het feest lustig mee.

Opeens kraken de luiken en ziet de plots verstomde menigte van alle kanten een aantal dreigende geweerloopen door de ruiten steken. Het huis is omsingeld. De Herr Ortskommandant, Engelsche parachutisten vermoeden, verschiet van kleur en ontvlucht spoorlags met zijn „Wehrmachtsfolge” het lokaal. De onthutste overige feestvierders, van hun beschermheer beroofd, laten zich als makke schapen door de van alle zijden binnendringende „parachutisten”, die zich ontpoppen als eenvoudige met ouderwetsche hagel-snapshans toegepaste landwachters, gevangen nemen en naar Leiden leiden, waar ze, eenigszins ontuchtend door den verren tocht langs een modderigen dijk, hun roes tot den volgende middag in het arrestantenlokaal mogen uitslapen.

De achtergebleven landwachters hebben ondertusschen een razzia van den kelder tot den zolder van het eetpaleis gehouden en nog vóór de dageraad wordt een wagen volgeladen met de zwarte spijs en drank voorraden van den onfortuinlijken restaurateur triomphantelijk weggevoerd.

De landwacht verkneukelt zich reeds over het behaalde succes, doch, helaas, men heeft ditmaal in letterlijken zin buiten den „waard” gerekend.

Inmiddels is namelijk ook de Herr Ortskommandant uit zijn booze invasiedroom ontwaakt en eenigszins bemodderd en beschaamd uit zijn schuilloopgraaf te voorschijn gekomen, niet weinig gebelgd over het flguur, dat de ijverige Nederlandsche vrienden hem hebben doen slaan. Hij bestelt voor den schrik een borrel, maar hem wordt medegedeeld, dat de landwacht alle drank heeft medegenomen. Het ziet in des Ortskommandants brein en als de beduude eigenaar van het restaurant den volgende dag uit zijn voorloopige hechtenis terugkeert, en zich nog eens bij den Ortsgeweldige beklagt over het schandelijk onrecht hem aangedaan, is de zaak spoedig beklonken. De restaurateur immers, is een handig zakenman die in vier profijtelijke jaren geleerd heeft hoe men met het Herrenvolk moet omgaan om iets gedaan te krijgen. Zijn beklag over het brutale optreden der Jan Hagelaars vindt bij den evenzeer op drank als op haat belusten officier een willig gehoor en het

resultaat is dan ook dat nog geen week later de landwachters alle zwarte voorraden met hangende pootjes moeten terugbezorgen en dat champagnekurken op „Meerrust” opnieuw vroolijk knallen op een nóg groot-scher nachtfeest in aanwezigheid van den jovialen Ortskommandant De landwacht, spijtig druipstaartend in haar hol, zint op wraak, doch weet niets meer te bereiken dan een stukje in „de Waag”, waarin de landwacht wordt geprezen voor haar ijver betoond te Warmond, waar een gezelschap van 17 plutocraten in het bezit gevonden werd van 1,5 miljoen (ja lezers: anderhalf miljoen) gulden. Dat schrandere rekenmeesters middelwyl hebben uitgerekend dat dit gelijk staat met een pakket bankpapier in ieders binnenzak ter dikte van een ouderwetsche statenbijbel (groot formaat), zij hier slechts curiositeitshalve terzijde opgemerkt.

„Toch nog een succesje, voor onze flinke landwacht”, zou men geneigd zijn te zeggen, maar men heeft het mis.

Zelfs de blikken medaille die de Waag de landwacht op de borst speldt, isden Ortskommandant nog te veel eer voor onze Hagel-Hermanad want ziet, in de Nederlandsche bladen van 2 Juni j.l. lezen wij het volgende:

De overval van de landwacht op Meerrust.

De vorige week plaatsten wij een bericht inzake een succesrijk optreden van de landwacht bij een overval op het restaurant „Meerrust” bij Warmond. Het weekblad „De Waag”, dat dit bericht het eerst publiceerde, deelt thans mede, dat de toedracht van zaken eenigszins anders kan zijn geweest dan aan de redactie was medegedeeld, en dat met name „Meerrust” zelve hier een niet laakbare rol zou hebben gespeeld. De redactie van de Waag tracht thans deze kwestie opnieuw te onderzoeken, en zal van het resultaat van dit onderzoek aan haar lezers mededeeling doen. Arme Landwacht! Inderdaad: Van je vriendjes moet je het hebben!!

Reist niet op een valsch P.B.
U valt ten prooi aan de S.D.

HET KAN VERKEEREN.

WESTELIJK FRONT.

- 4 Juni 1940 Duinkerken in Duitse handen. Het gros der Engelsche troepen van het vasteland verdreven.
6 Juni 1944 Geallieerde landing in Normandië. De vesting Europa heeft niet alleen geen dak, maar ook de muren zijn niet bestand tegen de geallieerde aanvallen.

ZUIDELIJK FRONT.

- 17 Juli 1942 Rommel's leger bij El Alawein; slechts 100 Km. verwijderd van Alexandrië.
5 Juni 1944 Geallieerde troepen trekken Rome binnen.

OOSTELIJK FRONT.

- 2 Sept. 1942 Duitse patrouilles bereiken de Wolga bij Stalingrad.
3 Febr. 1943 Stalingrad ontzet. Het begin van den grooten ommekeer in het Oosten.
2 April 1943 Russische troepen bevinden zich op Roemeensch gebied na overschrijding van de Proeth.

LUCHTFRONT.

- 10 Augustus-22 September 1940. Zware Duitse luchtaanvallen op Engeland.
Mei 1944 Geen enkele maal luchtalarm in Londen en omgeving.
1943-1944 In 15 geallieerde aanvallen werd Duitsland zwaarder gebombardeerd dan Engeland gedurende den geheelen oorlog.

Rechts

Dit is Stenvert, agent bij de Sociale Politie van Amsterdam en N.S.B.-er.

Hij is tevens moordenaar. Hij schoot een onderduiker dood op de hoek van de Da Costastraat en de Kinkerstraat. Weer schiet een man, van geboorte Nederlander, gewapend door den vijand, een landgenoot, een weerloos landgenoot néér, als een hond! Ook dit zal niet vergeten worden.

Links

Weest op uw hoede voor dezen verrader!
Gerrits! „provocateur uit Tilburg.

Waarschuwing voor onderduikers- contractbrekers.
Zij, die van hun verlot niet meer naar Duitsland zijn teruggegaan, worden door de Duitschers als „contract“-brekers beschouwd. Daar vooral de laatste maanden de Sicherheitsdienst (SD) zich met deze soort onderduikers bezig houdt, richten wij tot hen de volgende waarschuwing:

Op de arbeidsbureaux staan alle personen te boek, die eens naar Duitsland zijn vertrokken. Van hen is in het algemeen het volgende bekend:
Naam en voornamen, geboortedatum en jaar, plaats van bestemming in Duitsland en het adres in Nederland. Vooral op dit laatste gaat de SD af. Daar de administratie der arbeidsbureaux niet overal even goed in orde is heeft de SD thans de beschikking over het grootte kaartsysteem van buitenlandsche arbeiders bij het Rijksbureau, gevestigd in het Scheepvaarthuis aan de Prins Hendrikkade te Amsterdam. Dit kaartsysteem is vrijwel volledig en wordt goed bijgehouden. In de laatste twee, drie maanden zijn de Duitschers hiervan een druk gebruik gaan maken. Men neme dus géén risico en vertoeve nóóit op het oude adres.

Ten onrechte zijn velen, die tot de hier aangegeven groep behooren, van meening, dat het voor hen noodzakelijk zou zijn om zich in het bezit van een ander persoonsbewijs te stellen.

Meestal is dit niet nodig, omdat zij niet uitdrukkelijk op naam en identiteit gezocht worden. En men bedenke, dat, waar het niet strikt noodzakelijk is, het aanvragen en bezitten van valsche papieren alleen maar gevaarlijk is.

Niet vertoeven op het oude, bij het arbeidsbureau bekende, adres, is dus in het algemeen voldoende.

Democratie is meer dan een bepaalde vorm van staatsbestuur. Het is tot op zekere hoogte een antwoord op de vraag: Wat dunkt U van den mensch? en met haar antwoord wil zij de geheele staat en maatschappij door-dringen.

TWEE „ZIEKEN”.

Lentz, Hoofd van de Rijksinspectie der Bevolkingsregisters (Kleykamp), de man, die de verfoeilijke Tweede Stamkaart regeling voor Rauter in elkaar zette, heeft nu tegen zijn naaste omgeving gezegd, dat hij begint in te zien, dat het bombardement mede een gevolg is van de door hem ontworpen regeling.

Hij heeft kortgeleden een toeval gekregen.

Per 1 Juli heeft hij ontslag aangevraagd en waarschijnlijk gekregen.

Ook de Hoo, directeur van het Centraal Distributie-Kantoor (CDK) is met ziekteverlof.

LUCHTTERREUR?

Het transportwezen van West Europa wordt aange-

vallen. Dat is vanzelfsprekend. Militaire noodzaak! Bij deze aanvallen, o.a. op treinen, voornamelijk in Oost-Nederland, zijn ook burgers gedood. Luchtterreur? Nonsens! Waar gehakt wordt, vliegen spaanders. De Nederlanders, die hierover meenen te moeten klagen: Luchtterreur! zijn in den regel lieden van een bepaald slag. Vatbaar voor vijandelijke propaganda en van de mentaliteit van: Beter daar, dan hier!

Zij dienen te bedenken, dat deze oorlog, een totale oorlog is, die ook van ons burgers offers eischt en nog zal eischen. De prijs voor de vrijheid.

Men reize in deze tijden *niet* of zoo min mogelijk en neme plaats *achter* in den trein, daar de locomotieven het doel van de aanvallen zijn.

Mocht men tijdens de reis om stof tot een gesprek verlegen zitten, dan hale men herinneringen op aan de Meidagen van 1940. Bijvoorbeeld het dreigement der Duitschers om Den Haag, Utrecht, Amsterdam, kortom al onze groote steden, plat te bombarderen, indien wij ons niet overgaven. Geschikt is ook Warschau, Belgrado en Rotterdam..... en dan spreekt U terecht van **LUCHTTERREUR!**

Vogeltjes, die vroeg zingen, zijn voor de poes!

In geval van bevrijding, zal de neiging bestaan bij vele ondergrondse werkers (en vooral bij hun omgeving!) om hun zoo zorgvuldig geheim gehouden werkzaamheid in het openbaar te bespreken. Wij moeten dit iedereen sterk afraden. Zoolang Duitsland niet verslagen is, zal de Gestapo werkzaam blijven. Wat wij niet hopen kan gebeuren: het front kan op en neer golven. Daarom: Blijft tot den wapenstilstand zwijgzaam!

WAT KUNNEN WIJ DOEN?

Velen zullen geneigd zijn werk te verrichten, dat in direct verband staat met den oorlog in het Westen. Dit is niet juist! Laat dit over aan hen die daartoe de instructie's hebben.

Er blijft genoeg te doen. De stroom van onderduikers wordt steeds groter. Door hen aan onderdak te helpen, levert gij slag op een der belangrijkste sectoren van het front. Laat de gewone dingen voortgang vinden! Dan valt er véél te doen!

Het is te verwachten, dat de SD (Sicherheitspolizei) haar activiteit zal vergroten. Er valt voor iedereen nog leering te trekken uit den stroom van arrestaties, die vaak het gevolg zijn van onvoorzichtigheid. Voorzichtigheid is eisch, juist nu!

VERANTWOORDING.

Bus 5, Gez. 5, RAT 500, Chris 10.05, Jo 50, de Leyen 36.15, A. S. 71.85, V. V. 32.25, R. P. 10.—, Kemphaan 22.50, Klinkzand 100, Tito 31, H. T. W. 50, Cons. S. 2 x 25.

Jan wordt bedankt.